

Scot Ritter: PUTIN TO POVEDAL NAROVINU

- CZ24 News | 22. prosince 2023

RUSKO: Na rovinu „Putin“: Akákoľvek retrospektíva rusko-ukrajinského konfliktu sa začína miernym záujmom o to, ako Moskva definuje konflikt, píše Scott Ritter.

Časť I

Ešte v marci som mal možnosť zúčastniť sa na on-line fóre, kde mi známy ruský expert poskytol brífing o „základnej pravde“, ako ju videl z Moskvy.

Po brífingu sa otvoril priestor pre otázky. Všimol som si, že stručnejší, moderátor a skutočne aj publikum opakovane používali výraz „invázia“ na opis toho, čo Rusko nazývalo „špeciálna vojenská operácia“.

Uviedol som obmedzené ciele ruského vojenského úsilia v čase jeho začatia, konkrétne cieľ prinútiť Ukrajinu, aby súhlasila s dohodou, a opýtal som sa, či výraz „špeciálna vojenská operácia“ nie je presnejším popisom reality.

Expert pochopil moju otázku a súhlasil s tým, že pojem „špeciálna vojenská operácia“ so sebou nesie špecifickú konotáciu, ktorá ho odlišuje od klasickej vojenskej invázie. V skupinovom rozhovore, kde sa účastníci mohli vyjadriť k priebehu, však jeden jednotlivec ponúkol nasledujúci postreh: „‘Špeciálna vojenská operácia?’ Čo je to? Nehovorím Putin.“

Toto fórum bolo zamýšľané ako spôsob, ako lepšie informovať účastníkov o jednom z najpálčivejších problémov súčasnosti – konflikte medzi Ruskom a Ukrajinou – a lepšie ich pripraviť na globálne hodnotenie dôsledkov tohto konfliktu.

Vzhľadom na to, že kolektívny Západ nedokázal vnútiť Rusku svoju vôľu prostredníctvom toho, čo sa všeobecne považuje za zástupný konflikt, človek by si myslel, že nejaká forma retrospektívnej analýzy by bola namieste. Na konštruktívne zapojenie sa do takejto činnosti by však na efektívnu komunikáciu bol potrebný dohodnutý lexikón.

Keďže v konflikte prevláda Rusko, človek by si tiež myslel, že by sa malo venovať trochu záujmu tomu, ako Rusko definuje konflikt. Stručne povedané, každý, kto má záujem poučiť sa zo zlyhania kolektívneho Západu na Ukrajine, by sa mal naučiť „hovoriť o Putinovi“.

Výčerpané myslenie na studenú vojnu

Problém je v tom, že tí na Západe, ktorí by mali pripravovať poriadny lexikón, z ktorého by sa dal presnejšie posúdiť rusko-ukrajinský konflikt, namiesto toho operujú zo zastaraného lexikónu zakoreneného v jazyku a myslení doby, ktorá už neexistuje, zrodená z mentality studenej vojny, ktorá bráni akejkol'vek hlboko zakorenenej a relevantnej analýze skutočnej situácie medzi Ruskom a Západom.

Spojené štáty aj NATO opísali konflikt medzi Ruskom a Ukrajinou ako s existenčnými dôsledkami pre Európu a svet, pričom generálny tajomník NATO Jens Stoltenberg zašiel tak ďaleko, že v októbri 2022 vyhlásil, že

“Víťazstvo Ruska vo vojne proti Ukrajine bude porážkou NATO,” dodal zlovestne, “to nemôžeme dovoliť.”

Zlé správy, pán Stoltenberg – Rusko vyhralo. Zatiaľ čo „Špeciálna vojenská operácia“ ešte nie je ukončená, Rusko sa chopilo strategickej iniciatívy vo všetkých oblastiach, pokiaľ ide o konflikt s Ukrajinou, a prinútilo ukrajinskú armádu ukončiť protiofenzívu, ktorú investovala vláda Ukrajiny a jej spojenci v NATO. desiatky miliárd dolárov vo vojenských zdrojoch a desaťtisíce ukrajinských životov v nádeji na dosiahnutie rozhodujúceho víťazstva nad ruskou armádou na bojisku.

Ukrajina dnes zisťuje, že jej armáda je zdecimovaná bojmi a nedokáže sa udržať ako súdržná bojová sila na bojisku. USA a NATO sa podobne ocitli neschopné a/alebo neochotné naďalej zásobovať Ukrajinu peniazmi a materiálom potrebným na pokračovanie udržania životaschopnej vojenskej prítomnosti na bojisku.

Rusko je v procese prechodu z pozície flexibilnej obrany a namiesto toho iniciuje útočné operácie pozdĺž línie kontaktu, ktorých cieľom je využiť príležitosti, ktoré ponúka čoraz viac vyčerpaná a porazená ukrajinská armáda.

Americký prezident Joe Biden tiež tvrdil, že ruské víťazstvo je neprijateľné.

„Nemôžeme nechať Putina vyhrať,“ povedal Biden začiatkom tohto mesiaca, aby vyvinul tlak na americký Kongres, ktorý umožnil, aby sa ukrajinský konflikt zabalil do domácej americkej politiky, pričom kľúčoví republikáni v Senáte aj Snemovni reprezentantov odmietli podporiť finančný účet, ktorý spája približne 60 miliárd dolárov pomoci Ukrajine spolu s peniazmi pre Izrael a imigračnú reformu.

„Akékoľvek narušenie našej schopnosti zásobovať Ukrajinu jednoznačne posilňuje Putinovu pozíciu,“ uzavrel Biden.

Bidenovo vyjadrenie trápenia, ktorému čelí jeho administratíva, podčiarkuje rozsah, v akom si USA a ich európski spojenci prispôsobili rusko-ukrajinský konflikt. V ich očiach ide o vojnu ruského prezidenta Vladimira Putina.

V skutočnosti sa samotné Rusko zredukovalo na obyčajný prívěsok ruského prezidenta. Biden v tom nie je sám. Celá trieda bývalých ruských „odborníkov“ – vrátane takých ako bývalý americký veľvyslanec v Rusku Michael McFaul; historička, držiteľka Pulitzerovej ceny, Anne Applebaum; a množstvo takzvaných expertov na národnú bezpečnosť, vrátane bývalej zástupkyne národného spravodajského dôstojníka pre Rusko Andrey Kendall-Taylor a bývalej ruskej riaditeľky Národnej bezpečnostnej rady Fiony Hillovej, urobili z prebiehajúceho konfliktu medzi Ukrajinou a Ruskom všetko o Putinovi.

Obr.: Marec 2018: Fiona Hillová na druhom konci ľavej strany stola na stretnutí amerického poradcu pre národnú bezpečnosť Johna Boltona – vedľa Hilla – a Putina v Moskve. (Kremlin.ru, CC BY 4.0, Wikimedia Commons)

V nedávnom rozhovore pre *Politico* Hill, spoluautor knihy *Pán Putin: Operatívny pracovník v Kremli*, publikovanej v roku 2015, odzrkadľoval vyhlásenia Stoltenberga a Bidena, ktoré definovali rusko-ukrajinský konflikt ako existenčnú krízu.

Kendall-Taylor, ktorá v roku 2022 bola spoluautorom článku v časopise *Foreign Affairs* s názvom „Začiatok konca pre Putina? podobne vníma konflikt ako rozšírenie potrieb Putina ako jednotlivca, viac ako potreby Ruska ako národa.

„Putin,“ povedala Kendall-Taylor pre NPR v januári 2022, pred začiatkom špeciálnej vojenskej

operácie

„Naozaj sa snaží udržať Ukrajinu na obežnej dráhe Ruska.“ Po 20 rokoch, keď je pri moci, premýšľa o svojom odkaze a chce byť vodcom, ktorý vrátil Rusku veľkosť. A aby to dokázal, musí obnoviť ruský vplyv na Ukrajinu.

A pre neho si myslím, že je to naozaj osobné. Putin sa počas svojich 20 rokov – 22 rokov pri moci, opakovane pokúšal priviesť Ukrajinu späť do stáda. A myslím, že cíti, že teraz je toto – jeho čas postarať sa o túto nedokončenú záležitosť.“

Takýto výsledok je, samozrejme, podľa Kendall-Taylor neprijateľný.

„Nemyslím si, že je to prehnané, ak chcem zdôrazniť, aká dôležitá je pomoc USA,“ povedala nedávno pre *The New York Times* . „Ak pomoc nebude pokračovať, potom táto vojna nadobudne radikálne odlišný charakter, ktorý sa posunie vpred.“

Applebaumová v novembri napísala do *The Atlantic* [článok](#) s názvom „Ruské impérium musí zomrieť“, v ktorom tvrdila, že „lepšia budúcnosť si vyžaduje Putinovu porážku – a koniec imperiálnych aspirácií“. Nedávno vyjadrila svoj názor na Putinov odkaz po ukrajinskom konflikte.

„Nemyslím si, že je otázne, že Putina si budú pamätať ako muža, ktorý sa skutočne rozhodol zničiť svoju vlastnú krajinu,“ povedal Applebaum v rozhovore pre Rádio Slobodná Európa/Rádio Sloboda vlni v auguste. Putin, vyhlásil Applebaum:

„Je niekto, kto zhoršil životnú úroveň, slobodu a kultúru samotného Ruska. Zdá sa, že mu nezáleží na blahobyt a blahobyt obyčajných Rusov. Sú pre neho len potravou pre delá. Nezáujímajú ho, viete, ruské úspechy v infraštruktúre, umení, literatúre a ničom inom. Zbedačil Rusov. A tiež priniesol späť formu diktatúry, o ktorej si myslím, že väčšina Rusov si myslela, že ju zanechali.“

To, čo robí ruský prezident, povedal Applebaum, „naozaj ničí moderné Rusko. A myslím si, že to je to, pre čo si ho celkovo zapamätajú.“

„Rusko je problém, pretože posilňuje Putina“

McFaul, bývalý veľvyslanec USA v Rusku, napísal memoáre *Od studenej vojny k horúcemu mieru: Americký veľvyslanec v Putinovom Rusku* . V nedávnom rozhovore pre Rádio Slobodná Európa/Rádio Sloboda McFaul uviedol, že „V dôsledku tejto hroznej barbarskej vojny na Ukrajinu som zmenil svoje názory, pretože Putin sa rozhodol napadnúť Ukrajinu“. Rusko, tvrdí McFaul, je problém, pretože Rusko zmocnilo Putina.

McFaul podporuje svoje hodnotenie trochu revizionistickej histórie.

McFaul označil Putina za „úplne náhodného vodcu Ruska“ a označil Putina za „tvora existujúceho režimu“, ktorého vymenoval Boris Jelcin, prvý prezident Ruska, a ktorému chýba akýkoľvek zmysluplný politický obvod.

Obr.:prehliadka Červeného námestia v Moskve v máji 2013: McFaul, keď bol veľvyslancom USA v Rusku, je tretí sprava. Zľava: Ruský šéf protokolu Jurij Filatov a minister zahraničných vecí USA John Kerry (štátne ministerstvo, verejná doména)

Putin, ako tvrdí McFaul, „chce vytvoriť mýtus, že '90-tych rokov vládol chaos a ja som prišiel ako hrdina.' To je úplný a úplný nezmysel,“ tvrdí McFaul. „To nie je história taká, aká bola v reálnom čase.“

Vzhľadom na to, že Putin nemá politický rodokmeň, McFaul hovorí:

“Nemusíme nevyhnutne vedieť, či ho Rusi podporujú.” Ako viete, keď neexistujú skutočné slobodné a spravodlivé voľby, keď neexistujú skutočné médiá? Nemôžete vedieť, či je v týchto podmienkach populárny alebo nie.“

McFaul hovorí, že „zmenil som svoje názory“ na vinu ruského ľudu za Putina:

„V dôsledku tejto hroznej, barbarskej vojny na Ukrajine, pretože Putin sa rozhodol napadnúť Ukrajinu. Nehlasovalo sa; referendum nie je. Nevieme, čo si Rusi o tomto rozhodnutí skutočne mysleli. Pred tým je prieskum verejnej mienky, ktorý naznačuje, že tento boj nechceli, a to aj zo strany nezávislých organizácií, dokonca aj západných organizácií.“

Ale keď vošiel, bola tu podpora - ako to býva, keď krajiny idú do vojny - a teraz sú tu Rusi, ktorí znásilňujú ukrajinské ženy a deti; sú Rusi, ktorí na Ukrajine páchajú obrovské zverstvá. Takže Putin nemôže robiť tieto veci bez podpory Rusov. A preto s touto výhovorkou, že Rusi nie sú vinní a nemalo by sa s nimi zaobchádzať zle a nemali by byť sankcionovaní kvôli autokracii, s tým nesúhlasím.

Putinova vojna, uzatvára McFaul, je teraz vojnou Ruska.

McFaulove nepodložené obvinenia z ruských zverstiev poskytujú jasný obraz o bezfaktuálnom základe, ktorý bývalý veľvyslanec použil na formovanie svojho príbehu o Putinovom Rusku.

McFaulovo tvrdenie o znásilnení je obzvlášť hanebné, ak vezmeme do úvahy, že v čase jeho rozhovoru – júl 2023 – tieto obvinenia zrušila samotná Ukrajina po odhalení, že Lyudmila Denisová, komisárka ukrajinského parlamentu pre ľudské práva, vydala oficiálne vyhlásenia s použitím neoverených informácií.

Ukrajinskí novinári v liste parlamentu uviedli, že správy Denisovej boli pre Ukrajinu škodlivé, pričom poznamenali, že informácie zverejnené úradom Denisovovej médiá považovali za faktické a „potom boli použité v článkoch a v prejavoch verejných činiteľov“.

Denisova bola prepustená v máji 2022 – viac ako rok predtým, ako McFaul zopakoval jej zdiskreditované obvinenia v živom prejave opatrnosti vyjadrenej ukrajinskými novinármi.

McFaul predpokladal veľa zo svojho zmeneného názoru na spoluzodpovednosť ruského ľudu za konflikt s Ukrajinou na svojom chápaní udalostí 90. rokov a na tom, ako tieto udalosti formovali vzostup politického významu Vladimíra Putina.

Je zvláštne, že McFaul tvrdí, že akákoľvek predstava o dekáde 90. rokov ako o „chaose“ pre Rusko je mýtus. To, čo robí toto tvrdenie obzvlášť zvláštne, je, že sám McFaul bol osobne zapletený s Ruskom 90. rokov a mal by to vedieť lepšie.

McFaul prišiel do Moskvy v roku 1990 ako hosťujúci učenec na Moskovskej štátnej univerzite. Neskôr zaujal pozíciu konzultanta v Národnom demokratickom inštitúte (NDI), ktorý sa označuje ako „nezisková, nestranná, mimovládna organizácia, ktorá podporuje demokratické inštitúcie a praktiky v každom regióne sveta“, čím sa stiera hranica medzi akademickým a aktivista.

NDI bola založená v roku 1983 na podporu operácií „verejnej diplomacie“ pri presadzovaní záujmov národnej bezpečnosti USA. Ako zástupca NDI v Moskve McFaul aktívne podporoval „Demokratické Rusko“, koalíciu ruských politikov vedenú Jelcinom, ktorého McFaul neskôr nazval „katalyzátorom konca studenej vojny“.

Vo svojej knihe z roku 2001, *Russia's Unfinished Revolution: Political Change from Gorbačov to Putin*, McFaul otvorene presadzoval koncept „demokracie“, ako sa prejavoval v podobe Jelcina, aj keď McFaul až príliš dobre vedel, že Jelcin je o niečo viac ako ruka. -vybraná bábka Spojených štátov.

McFaul sa znepokojil nad Putinovým vzostupom a mocou a namiesto toho ponúkol alternatívnu realitu, v ktorej Jelcin, ktorý na Silvestra 1999 odstúpil z ruského prezidenta, vymenoval namiesto Borisa Nemcova (ktorého McFaul označuje za „zjavného dediča“) Putin za svojho nástupcu.

McFaul nikdy neodpustil Rusku hriech Putinovho vymenovania – v *Ruskej nedokončenej revolúcii* vyhlásil, že bývalý dôstojník KGB „spôsobil značné škody demokratickým inštitúciám“ v Rusku, čo je pozoruhodný príklad osobných predsudkov vzhľadom na to, že Putin prevzal moc v roku 2000, a McFaulova kniha vyšla v roku 2001.

Okrem toho sa McFaul zapojil do značnej miery historického revizionizmu, vzhľadom na to, že v Rusku za Jelcina neexistovali žiadne „demokratické inštitúcie“ – ruské tanky strieľajúce na ruský parlament v októbri 1993 na príkaz Jelcina v kombinácii s otvorenou manipuláciou z roku 1996. voľby s podporou Spojených štátov, to zaručili.

McFaul bol viac než oboznámený s touto históriou – pomáhal formovať podmienky, ktoré ju vyvolali –

vdaka čomu je jeho súčasná amnézia podozrivá.

AUTOR: Scot Ritter

Překlad: SKS/cz24.news

[ZDROJ](#)